



Datum: 08.10.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Početak

Trajanje

Emisija 08.10.2026 05:55:00 360:00

Prilog 08.10.2026 07:27:00 15:40

Naslov: Izborna kampanja i političko nasilje u Srbiji; Napadi na novinarke Nina Kuburović i

Tanja Zdravković

[Pogledaj video prilog](#)

16706

Izborna kampanja i političko nasilje u Srbiji; Napadi na novinarke Nina Kuburović i Tanja Zdravković

Dokle smo kao društvo stigli ako političko neslaganje postaje povod za vređanje, pretnje i napade na žene?

Najnoviji napadi na Ninu Kuburović i Tanju Zdravković, novinarke Informera, otvaraju pitanje koje prevazilazi svaku stranačku podelu: da li smo spremni da nasilje osudimo jasno, bez opravdanja, i bez obzira na to prema kome je usmereno? Kritika vlasti jeste demokratsko pravo, ali demokratija podrazumeva i odgovornost za izrečenu reč, za postupke i za bezbednost onih koji misle drugačije.

Zašto osuda izostaje, ili postaje tiša, kada je žrtva sa druge političke strane?

Kakvu poruku time šaljemo o granicama političkog sukoba, odgovornosti javnih aktera i zaštiti novinarki? Razgovaramo sa Ivanom Vučićević, glavnom i odgovornom urednikom Studija B, i Srđanom Barcem, političkim analitičarom. Dobro jutro. Dobro jutro, Ivane.

I hvala vam što ste naši gosti. Posebno hvala, Ivana, vama; neće mi, nadam se, gospodin Barac zameriti zbog toga što znam da ste sinoć do kasno bili na kolegijumu na Informeru, gostovali i Aleksandar Vučić, nosilac liste Ujedinjena Srbija. I sad, možemo od toga i da krenemo: svakako to i ima veze, u velikoj meri, sa ovom temom. Tako je.

I pričali smo sinoć baš o nasilju, i to da oni sa svojom politikom opravdavaju, zapravo, nasilje koje čine. I evo, već 2 godine je to nekako uzavrelo toliko da se relativizuje bilo koje nasilje, i ukoliko je sa ove strane koja njima nije prihvatljiva, dakle dele na "naši" i "vaši", i ukoliko je sa ove strane, potpuno je opravdano, je li tako? Nasilje, dakle, nije u pitanju nije bitno da li je u pitanju žena, dete, bilo koji čovek, svejedno je. Znači, što se više verbalno i fizički neko ugrozi, to je, po njima, iz opravdanih razloga, jer su oni protiv ove vlasti.

Dakle, moram da priznam da uopšte ta relativizacija nasilja je ono što je opasno, i to smo negde i kroz Asocijaciju novinara Srbije upozoravali već bezbroj puta, jer onog trenutka kada su se naši novinari našli baš naspram njih, na svim tim njihovim blokadama, postali su njima meta, postali su njima smetnja. I nije bitno da li je žena u pitanju ili muškarac; oniće podjednako isto napadati i maltretirati, i ne samo verbalno, već i fizički, kao što smo imali prilike i sada da vidimo, gde su čupali, polivali vodom, gde je moglo da usledi i nešto još gore. Vi nikad ne znate iz te mase štaće se dalje desiti, da liće u nekom trenutku nekome pasti na pamet i da vas ubode nožem, da puca na vas, ili bilo šta, što nije bilo baš, kako bih rekla, i ovde nedaleko kada gledamo sada Skupštinu Srbije.

To je sve se desilo i tamo, zato što je neko potpirivao da je mržnja opravdana, da je nasilje opravdano, i da to tako treba, da protivnika i onog ko drugačije misli treba na kraju krajeva i ubiti.

I to je strašno, i mislim da to moramo da negde— to je predsednik sinoć naglasio vrlo jasno— to se više neće tolerisati, to više neće biti dostupno. Njima sada su izbori, odnosno ova kampanja, zapravo neko opravdanje za to. Ne sme da postoji političko opravdanje. Svi moramo kao društvo da osudimo nasilje i nasilje, gde god da se desilo, i prema god kome da se desilo. Nije opravdano i ne smemo nasiljem reagovati, niti nasiljem uzvratiti. To je takođe ono što se slažem sa predsednikom Srbije.

Ali onda je trp bio, čini mi se, i poniziti ove devojke. Tako je.

Pa, omaložavanje, ponižavanje. Ali to trpi i predsednik i njegova porodica već godinama unazad.

To se sada preselilo i na te društvene mreže, gde i svi mi, svi oni koji zaista žele dobro Srbiji, koji vole ovu Srbiju, koji prepoznaju i napore predsednika Srbije i ono što je on učinio za našu zemlju, i želimo da nastavimo tim putem, mi smo za njih neprijatelji. To nije dobro, i to ne sme da bude u našem društvu. Mi moramo da potpuno jednako delujemo kada je nasilje u pitanju, da osudimo odakle god da to nasilje dolazi. To nije prihvatljivo, zato što to gledaju naša deca, to naša deca uče, i sutraće se oni, kako boriti u školi, na fakultetu, bilo gde, pa samim tim što pogledaju kako oni, ovaj, sedeblokaderi, to sprovode nasilje, zapravo isto toće oni raditi onda i u tim institucijama.

To je nedopustivo. I mi imamo zakone, jako dobre, samo ih trebamo primeniti.

I mislim da je upravo ta rečenica predsednika Srbije koju je juče izgovorio, da se više nikada to neće desiti, da 25. i 26., kako god bili rezultati izbora koje oni najavljuju, ovako ili onako, i već negde pripremaju teren za buduće nasilje, da to država neće tolerisati, da se to više neće dogoditi. Jer ako ovako nastave, vrlo brzoćemo doći do neke krvi na ulicama našeg grada. Malo je falilo, ali kažem, odlučnom reakcijom države to se nije desilo.

Mislim da oni priželjkjuju da bude žrtva ili sa njihove ili sa ove druge strane.

Oni uvek dele na— ja ne volim tako "naši" i "vaši", ali ono što moram da priznam jeste da samo moramo biti vrlo oprezni u svemu, i vrlo negde da kažemo "ne" svi podjednako, iz kojeg god medija dolazili, iz





Datum: 08.10.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Početak

Trajanje

Emisija 08.10.2026 05:55:00 360:00

Prilog 08.10.2026 07:27:00 15:40

Naslov: Izborna kampanja i političko nasilje u Srbiji; Napadi na novinarke Nina Kuburović i

Tanja Zdravković

[Pogledaj video prilog](#)

kojih god političkih stranaka, sa koje god strane, da je nasilje neprihvatljivo. Gospodine Barac, zašto gledamo radikalizaciju nasilja? Šta vi kažete? Mislim da je to vrlo jasno objasniti, s obzirom da oni u prethodne 2 godine ne bave se u politici. Dve merne jedinice su ključne: merna jedinica podrške i merna jedinica nezadovoljstva. Oni rade samo na mernoj jedinici nezadovoljstva. Podižu nezadovoljstvo, kako kod svojih birača, ali tako i kod birača Srpske napredne stranke. Jer kad izbace onakav spot, gde jednom, ajde, metaforom, ili kako god hoćemo, kažemo oni spotom sa sapunom u zatvoru, prete silovanjem predsedniku, koji je dobio 2.200.000 glasova, ti birači koji podržavaju tog Aleksandra Vučića se osećaju uznemireno.

To je to merno nezadovoljstvo. A sad, mi ne pričamo, evo, i u ovoj emisiji, i juče, i prekjuče, mi ne pričamo o novoj pruzi koja je otvorena juče, ne pričamo o kilometrima [autoputa](#), ne pričamo o ekonomskom uzdizanju Srbije u prethodnih 14 godina. Samo jedan reper za— i kad pitamo ko to potpiruje, evo, razlika između ukupnog BDP-a Srbije i Hrvatske je bila 28% 2012.

godine. Za ovih 14 godina smanjili smo na manje od 5%.

Tih 14 godina nije Hrvatska spavala. Postala članica Evropske unije, postala članica Evropske zone, a mi smo istopili tih 28 do manje od 5%. Pogledajte koliko je to— znači, ozbiljno smo mi uspeli da smanjimo tu razliku ukupnog BDP-a Hrvatske i Srbije. Da, ali ovo sam upravo pitala zbog sledećeg pitanja. Upravo bismo došli do ovoga o čemu sad govorite.

Zašto se mi kao društvo ne pripremamo za izbore mirno, prateći programe koje nude stranke?

Zašto ne slušamo o tim programima više? Zašto ne govorimo o rezultatima?

Zato što s jedne strane imate politički subjekt, odnosno prva izborna lista, dobro, ajde da kažemo, i ovaj, i druga izborna lista, ima još tu političkih subjekata koji imaju program, imaju ideologiju, imaju programske ciljeve, imaju jasne i konkretne politike. S druge strane, nemate.

Vi imate nekih, ne znam, 11 tačkica, to nisu program, to nisu ideološki. Znači, nemamo ni ideologiju, nemamo ni spoljnu politiku, ni unutrašnju politiku. Imamo samo to nezadovoljstvo s kojim oni manipulišu, tom emocijom. Emocijom straha koja se kod dobrog dela društva stvorila, što je nešto objektivno, što je nešto veštački stvoreno. Zašto kažem objektivno?

Korona kriza, ratovi, Ukrajina, Pojas Gaze, evo, Iran, svugde u svetu to nezadovoljstvo.

Nije to jedinstveno kod nas. Evo, i u Francuskoj su sad protesti. Znači, taj neki strah se— Francuska je katastrofa. Taj strah se uvukao među ljude, da. I sad, imamo jednu ključnu temu kod vaših, evo, birača, gledaoca, koji posmatraju. Evo, sve ide: "Naša kuća zrela za renoviranje". Želite da renovirate kuću. Pa, kad pozovete majstora, da lićete prvo da gledate koji je majstor? Ali i kad vam dođe majstor, pa ne date vi njemu blanko: "Radite iz kuće, ono šta hoćete". Nego već znate, imate projekat. Birate: da li želim ovde pločice italijanske, španske, da li želim zvučnu izolaciju, toplotnu izolaciju. Da, i gledamo šta je dobro, šta je sačuvano. Laminat, ovo je dobro, ovo treba da se menja.

Ovde hoću da pomerim eventualno zid, tu može, ovde ne može da se pomeri zid.

Dovedete arhitektu, dovedete nekog da vam projektuje, i tako dalje. A sad, zamislite ovu situaciju: znači, vi pozovete majstora koji je kum ili pobratim sa vašim komšijom, koji bi da pomera među, ili koji bi da vam uđe u pomoćni objekat, da vam uđe u glavni objekat, da vam uđe u spavaću sobu.

Da li biste to uradili? Pa, niko ne bi uradio. A ovde od nas očekuju, kao narod, da prihvatimo jednu takvu blanko listu. Mnoge stranke, evo, Evčanak svašta sad pokušava, taj vojvođanski separatizam da diže, da ga ponovo stvara, ali recimo LSV je podržao blanko tu listu.

Niti zna ko je na listi, niti zna koja je politika te liste. Oni su podržali.

Kako vi kao politički subjekt možete da podržite ako ne znate iza? Da vam nije možda neki isti centar moći? Nalogodavac? Da vam nije neko iza?

Da li je to sad— Ali možda čak tu više ni ne sumnjaju da to nije tako. To uopšte nema možda ni sumnje, da oni itekako dobro znaju. Znamo i ko je sastavljao listu, i Bojan Pajtić, pa sami su to rekli.

On je to nekoliko puta istakao. Ali tu se postavlja ozbiljno pitanje: da li je Srdanović, pa ta veza sa Milom Đukanovićem, ili je Srdanović, pa veza sa Dinkom Gruhonjićem i Zagrebom, ali nema vezu sa narodom.

Ali čekajte, koliko Hrvatska podržava njih, onda nam je možda potpuno jasno sa koje strane najviše vetar duva.

Mi vidimo koliko je sve ovo što se dešava ovde, na njihovim prvim stranicama i listova i u njihovim vestima, zašto? Zato što im smeta Srbija onakva kakva je sada, jaka, baš to, što gradi, železnicu. I vi ste juče imali prilike da vidite Beograd-Budimpešta, kakoće izgledati ta pruga. Vi ste imali prilike da vidite ovde najsavremenije [autoputeve](#), fabriku robota, radna mesta, životni standard građana koji raste i u regionu ne može da se zaustavi, na način kao što su oni tretirali Srbiju do 2012. godine, i pokušali da





Datum: 08.10.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Početak

Trajanje

Emisija 08.10.2026 05:55:00 360:00

Prilog 08.10.2026 07:27:00 15:40

Naslov: Izborna kampanja i političko nasilje u Srbiji; Napadi na novinarke Nina Kuburović i

Tanja Zdravković

[Pogledaj video prilog](#)

nam sve zaustave ovde.

Nije bilo radnih mesta. Ljudi su bili primorani da rade van granica naše zemlje da bi mogli da prehrane svoje porodice. Dakle, sve je to sada zaustavljeno, i otišlo je potpuno jednom uzlaznom linijom. I ima, postoji, znači, imamo plan, projekat, koliko puta je već, za sve ove godine, stalno predstavljen određeni plan predsednika Srbije, Vlade Srbije, kako i na koji način se razvija Srbija. Vi možete da pratite te tačke, i te tačke su one prave, ne ove tačkice koje imamo, kao što ste rekli, 11 tačaka koje ne znače bukvalno ništa osim: uvođenje policije, tretiranje nas kao medija, odnosno izbacivanje iz potpuno medijskog prostora, maltretiranje.

Dakle, oni žele da zabrane svaki medij koji misli drugačije. Oniće sve nas da potrpaju, jer mislimo drugačije, u neki kamion, da nas bace tamo negde i da nas zatrpaju, da nas vešaju po banderama, ili da nas vešaju po— kažu, ima i dovoljno luster. Znači, to je njihova ideologija, to je njihovo, zapravo, vođenje kako oni vide Srbiju sutra. Dakle, Srbija koja je podeljena, koja želi da bude potpuno razjedinjena iz njihovog ugla, a ne ujedinjena Srbija gde se mi volimo.

Zašto mi danas imamo taj problem da su se porodice posvađale, da su se prijatelji posvađali?

Pa, politika ne treba da bude tema. Treba tema da nam bude ovo: životni standard, šta je moguće da uradimo i da svi doprinesemo da ova zemlja živi potpuno drugačije i mnogo bolje u odnosu na ceo region.

E sad, pa gde su granice govora koji može da podstakne mržnju prema političkim neistomišljenicima, i govora koji može da vodi ka dijalogu? Granica je tu jasna. Kada pričate o politici, kada pričate o ideologiji, kada pričate o programu, to je sve dozvoljeno. Kada, kao što sad imamo situaciju, nema ni ideologije, ni politike, ni programa, tu je mržnja, tu je pretnja.

Jer sada, recimo, ti spotovi, pa onda kažu: "Nije to naša lista". A ko je pravio, nego ti plenumi i zborovi, ko je to pravio, pa onda FDU, je li, taj nalog, nije baš njihov.

Ti spotovi ili imaju za cilj da nekog ismevaju, ili da nekog omaložavaju, nekog ismejavaju, nekome prete, ali nemaju za cilj da predstavljaju ideologiju, programe, i tako dalje. Znači, kada imate sad borbu za pažnju od 10 sekundi ili 30 sekundi, sad da li je story, da li je rils, nema vremena za velike programe i velike ideologije. A to Srbiji treba. Ne Srbiji, srpskom narodu.

Svim državama to treba. Neko želi da nas uvede u taj nepolitički prostor.

Jer to što se sad dešava, da je manje-više sve preseljeno na društvene mreže, preseljeno je sa razlogom upravo tim: da se borimo za tu pažnju, da neko taj algoritam može lako da usmerava, da neko lako može ponovo nas da isprovocira. Nismo mi malo puta u istoriji pravili greške.

Kad kažem pravili greške, kad su nas neki drugi usmeravali, kad su nam neki drugi izvlačili iz našeg naroda.

Ima neka iskra nečega, ali onda neki to uzmu: "Pa zašto mi baš da ponovo između sebe se delimo?

Između Prvog i Drugog svetskog rata?" Ali čini mi se da nikada nisu žene bile meta, da se nekako odnos prema ženama promenio. Zato što kad se napadaju žene, nema— deplasirana je ova moja tema, ja vam pričam o ukupnom BDP-u, ili da vam pričam o zaduženosti Srbije od 43%, a evrozone na 88%, ili evropske države preko 100%: Belgija, Italija, Francuska, Grčka, sad da ne nabrajam veliki spisak.

To je deplasirano. Kako kad je napadnuta žena, kad je nasilje.

Ali šta je ovde ključno? Vi sad imate 250 imena. U redu je, oni nisu bili politički subjekti. Pa kao, niko ne može da se izjašnjava.

Ne, sad imate 250 imena. Neko napadne ženu, niko se ne oglašava.

Niko se ne oglašava. Eto, imali smo, znači, Ana Brnabić je bila u debati na RTS-u kad je postavila pitanje sagovornici, onoj profesorki— Ja postavljam pitanje na odgovor i bilo sam da se tako radi— Pa ne, ne mogu da se ja sad na to odredim. Svako ko se bavi politikom, gde bi bila politika zaista vrednovana kroz kulturu integriteta, kroz kredibilitet, to bi bilo nedopustivo.

To bi završavalo bilo kakav vid politike za nekog ko ne osudi napad, bilo kakav napad, napad na žene ili napad na političke protivnike, što oni nisu radili. Kada je sad napadaju žene, napadali su prostorije Srpske napredne stranke, dok je predsednik Srpske napredne stranke u njima.

Sve to je normalizovano u prethodnih godina i do danas. Ali ima činjenica da je danas najveći— Često ljudi to ističu kao nešto što se najviše mnogima zamera, a to je pohvaliti Vučića.

I to je postalo na neki način greh. Šta je sledeće? Pazite, sad mi pričamo o rezultatima predsednika Srbije kao predsednika, i pre toga kao premijera. Mi pričamo o rezultatima i vidimo svojim okom. Pa mi to živimo svaki dan, te iste puteve, te bolnice, koristimo škole, razne [infrastrukturne](#) projekte, te fabrike. Naši ljudi rade u celoj Srbiji, rade u mestima odakle jesu. Ne moraju više da idu da gravitiraju ka





Datum: 08.10.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Početak

Trajanje

Emisija 08.10.2026 05:55:00 360:00

Prilog 08.10.2026 07:27:00 15:40

Naslov: Izborna kampanja i političko nasilje u Srbiji; Napadi na novinarke Nina Kuburović i

Tanja Zdravković

[Pogledaj video prilog](#)

Beogradu, ka Novom Sadu.

Mi danas govorimo o onome što vidimo okom, a to vidimo u svemu mogućem što se za ovih 12, odnosno 14 godina ovde obnovilo i radilo. Uvek je to pitanje: zašto to nije moglo od početka 2000.

godine, sa toliko nadanja? Evo, skoro je bio 5. oktobar, pa se pričalo o tome i podsećali smo se. Negde nam je nada bila daće to biti posle 5.

oktobra. Ali mi 12 godina smo imali rasturenu zemlju.

Mi smo 12 godina bili na ivici, na rubu, zapravo, propasti, ekonomskog potpuno stradanja.

Imali ste u nedoumici da liće biti isplaćene plate, penzije, plate u javnom sektoru.

Mislim, pre svega na njih. Privatnici su potpuno bili uništeni, nisu mogli da uopšte se pokrenu.

Dakle, sve što je moglo u ekonomiji ove zemlje je bilo uništeno. Zamislite vi, iz te nule da dođete do ovog rasta. Koliko je to veliki trud i rad, i posvećenost posla u 365 dana.

I onda njih boli što je predsednik Srbije 365 dana u godini posvećen. Već, evo, 14 godina imate nekog ko misli o ovoj zemlji na najbolji mogući način. Kada ste u istoriji uopšte imali nekog predsednika, ili bilo kom regionu, ili drugoj nekoj državi, zemlji, svejedno, da imate nekog ko je tako posvećen i da stalno gleda šta je to što je dobro u toj našoj zemlji.

Ali nemamo više vremena, kažu mi kolege iz režije. Samo kratko s vama, gospodine Barac.

Da li mislite daće se situacija smiriti, daće se tenzije smiriti do izbora i daćemo— Nažalost, mislim da neće, jer njihova politička strategija jeste da budemo podeljeni, da budemo u sukobu, i da ne biramo na osnovu politike i rezultata, nego da biramo na osnovu emocija. A emocijom se jako lako manipuliše.

Hajde da se nadamo da grešite, pa da se situacija smiri. Hvala vam na izdvojenom vremenu, gospodine Barac. Hvala i vama, Ivana. Mi sada nastavljamo sa vestima iz sporta.

